

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DEMETRESCU, SCARLAT

Din tainele vieții și ale universului /Scarlat

Demetrescu. - București : Librex Publishing, 2023-2025

3 vol.

ISBN 978-606-8998-59-6

Vol. 3. - 2025. - ISBN 978-630-6628-96-4

821.135.1

Editor: Ionuț Radu

Design copertă: Cristina Ciucă

DTP: Monica Ioniță

Corectură: Corina Vinătoru, Evelin Ceciu / Corectura.ro

© LIBREX PUBLISHING, 2024

Prezenta ediție preia textul original al lucrării „Din tainele vieții și ale Universului”, tipărită la Institutul de Arte Grafice Universul, București, în anul 1939.

Totodată, această ediție aduce, în premieră, ilustrațiile din versiunea originală, pentru a reda întocmai spiritul și forma în care lucrarea a fost revelată pentru prima oară.

Textul a fost supus corecturii și redactării pentru a fi adaptat la normele de scriere în vigoare.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului este strict interzisă și se pedepsește conform *Legii dreptului de autor*

DIN TAINELE VIEȚII ȘI ALE UNIVERSULUI

Prof. Scarlat Demetrescu

VOLUMUL III

Librex Publishing

București, 2025

CUPRINS

Progresul este continuu, dar e în valuri	9
Cele trei categorii de duhuri	15
Soarele și razele cosmice.	21
Lumina și căldura de la suprafața Pământului	28
Spațiile sunt pline de unde-gânduri	34
Intuiția	40
Trecerea Materiei Prime prin cele patru stări: eterică, gazoasă, lichidă și solidă	48
Ierarhia duhurilor planetei Pământ	53
Ideea este Ființă	60
Adevărul restrâns și adevărul deplin	66
Crearea plantelor, a animalelor și a omului	71
Ierarhia în lumea duhurilor albe	80
Mânuirea fluidelor	83
Mai întâi a fost creația fluidică, apoi cea solidă	90
Propagarea Adevărului	97
Formarea corpurilor cerești.	100
Duhul pleacă neștiutor de la Centru și se înapoiază în glorie spirituală	102
Spiritismul științific va lumina lumea	106
Totul evoluează.	108
Formarea Sferei divine.	117
Reîntruparea este un examen necesar colectivității	129

Construirea mineralelor, vegetalelor, animalelor și a omului	131
Creația Centrului	137
Evoluția se face și individual, dar și în colectiv . . .	142
Ciclurile evolutive	147
Totul s-a născut din particule haotice	153
Apariția omului pe Pământ	156
În esența sa, duhul este format din trei particule. .	158
Lumile se conduc prin puterea Sugestiei.	167
Particulele vii alfa, beta și gama	172
În Cer se face teorie, iar pe Pământ se pune în practică teoria cerească.	179
Orice duh este emițător și receptor de idei	184
Sfera divină în comparație cu familia umană.	191
Boala duhului.	195
Creatorii centrali.	209
Tatăl Periferic.	211
Enunțurile Tatălui, Fiului și Sfântului Duh	221
Cele trei zone ale Gloriosului Periferic.	246
Totul trăiește în sânul Tatălui.	251
Gloriile spirituale ale unicului Tată divin	254
Ultimul meu cuvânt	257

Asemenea semănătorului, semăn în lume taine cerești

PROGRESUL ESTE CONTINUU, DAR E ÎN VALURI

Nu se poate contesta că omenirea merge din progres în progres. Dar dacă ea a făcut pași uriași în *ceea ce privește studiul materiei*, a dat înapoi în privința cunoașterii *Principiilor creației* și a *Cauzelor prime*.

Motivele sunt două. Pe de-o parte, prin viața ei din ce în ce mai îndepărtată de principiile morale, omenirea a pierdut contactul cu noi, lumea spațială. Pe de altă parte, cunoscătorii Principiilor creației și ai Cauzelor prime, instructorii de altădată ai lumii cerești și ai cele trupești, nu se mai ocupă cu destăinuirea acestor taine, având acum preocupări mai înalte.

În alte timpuri, oamenii erau conduși de preoți – profeți sau mediumi aflați în strânsă legătură cu Cerul. Ei primeau de la noi cunoștințe și recomandări, cum să conducă pe cei de sub ei. Religia difuzată printre cei din jurul lor își avea temeiul la noi și în ea erau explicate toate fenomenele observate de oameni pe Pământ.

De la o vreme, acești preoți au fost atrași de bunurile Pământului, au alunecat treptat în brațele plăcerilor de tot felul, devenind oameni egali cu oricare dintre supușii lor. Din acest moment, mediumitatea lor s-a pierdut, prestigiul lor a scăzut și odată cu ele și puterea de impunere.

În curând, conducerea omenirii a căzut în mâna regilor neinițiați, a potentatilor din acele vremuri, iar preoții au rămas numai cu forma, practicând cultul exterior al religiei.

URDIS | We know

Din cele expuse s-ar părea că numai omul trupesc a fost de vină. În realitate, regresul se datorează și faptului că, la vremea lor, spiritele mult evoluat au părăsit planeta noastră, iar pe de altă parte a intervenit și legea ciclurilor.

Legea ciclurilor constă în faptul că după o civilizație urmează o decădere, urmată de un progres treptat, pentru a se atinge din nou culmea unei civilizații. Atunci, nu mai există progres? Ba da, pentru că deși există ridicări și căderi, fiecare urcuș se găsește pe un nivel superior celui precedent. Constatăm că linia trecută prin culmile tuturor civilizațiilor este ascendentă, în decursul milioane de ani ea urcă mereu. Acest fenomen se urmează mai riguros în Cer, în lumea spiritelor, și mai puțin în lumea trupească. Cred că e necesar să mă explic.

Ascensiunea este continuă în lumea spiritelor. Când au atins maximul evoluției unei planete, spiritele pleacă pe o altă planetă și în locul lor vine un val de spirite care, fiind începătoare pe această planetă, vor duce o existență mai simplă, mai nepricepută, când se vor întrupa pe suprafața Pământului.

Prin urmare, jos, pe Pământ, vor exista valuri-valuri de forme de viață, iar în spațiu – un veșnic urcuș. Cum atinge culmea, cum a terminat școala unei planete, grupul de spirite o părăsește.

Iată un mic exemplu. Sfântul sfinților, Domnul nostru solar, coborât pe Pământ și numit Isus Hristos, a răspândit din nou cunoștințele cerești, pierdute de omenire sau știute de prea puțini oameni. S-a întemeiat astfel biserica creștină. Urmașii Lui, oameni înțelepți, sfinții Pământului, au dus învățătura mai departe și biserica se întărea, și învățătura se răspândea. Dar treptat, din sfânt, preotul a devenit un om

simplu, iubitor de onoruri și plăceri pământești. Din acest moment, a pierdut legătura cu Cerul, nu a mai primit nimic de la oamenii spațiali și astfel învățătura a devenit literă moartă, învățătura exoterică a înlocuit-o pe cea ezoterică, profundă, ocultă.

Văzând această situație, Guvernatorul solar a hotărât *formarea de mediumi pe tot întinsul Pământului, pentru ca anumite spirite să propage prin ei adevărurile cerești. Iată înțelesul apariției științei revelate, marea și fulgerătoarea ei răspândire printre oamenii Pământului.*

Din cele expuse rezultă o urcare, o coborâre și iar o urcare; mai exact: după o activitate urmează o fază ceva mai scăzută, apoi una și mai scăzută, după care începe urcușul, la început mai domol, pentru a termina cu o fază de înaltă activitate spirituală. În rezumat, drumul acestei traiectorii trece prin: activ, neutru, pasiv, neutru și iar activ.

La noi în Cer, mersul acesta se exprimă printr-o axiomă: „După spiritele foarte active, se trimit jos la reîntrupare spirite mai moderate — spirite neutre, cărora le urmează altele și mai puțin stăruitoare – cele pasive. Când lucrurile par că s-au oprit din mersul lor, se trimit la reîntrupare, spirite ceva mai știutoare, după care vor veni cele ce cunosc și pot mai mult decât cele trei precedente. Să nu crezi că același spirit trebuie să joace pe arena terestră același rol în eternitate – de pasiv, neutru sau activ. Fiecare spirit va fi, rând pe rând, activ, pasiv și neutru”.

Această axiomă este urmată nu numai de individ, ci și de națiuni, biserici etc.

După regulile din Cer, în fruntea tuturor e biserica. Sub ea urmează națiunea. În fruntea bisericii sunt cei ce au cerut și jurat în Cer că vor aplica jos principiile cerești. În fruntea

națiunilor sunt conducătorii lor sociali. În existențele lor, bisericile și națiunile trec și ele prin fazele de mai sus. După o fază de activitate, urmează o fază de pauză, și tot așa mereu.

Eu, care îți dictez acum, voi veni la o nouă întrupare. Am destăinuit aceste taine pentru tine, să le cunoști, dar și pentru mine, să le cunosc și eu când voi fi întrupat. S-ar putea să-mi minez tinerețea de timpuriu, iar mai târziu, la vârsta matură, să mă fure gustul mâncărilor delicioase sau mirajul atracțiilor de tot felul. Pregătit însă de tânăr, voi putea înfrunta toate furtunile vieții trupesti. Ți-am pomenit destinul meu ca să-mi citeșc propriile gânduri și, aflându-le, să prind curaj și să înfrunt toate adversitățile venite de la cei nepregătiți și neștiutori ai Pământului.

Destinul fiecărui om se orânduiește în Cer, cu mult înaintea întrupării. Fericiții Cerurilor și ai Pământului își croiesc destinul, ca duh, chiar fiind în trup. Ce fericit voi fi știindu-mă, ca întrupat, că am coborât să realizez o operă deosebită! Mă rog ca Tatăl să mă întărească, să lucrez cu râvnă și să nu cad. Dacă voi fi dârz și-mi voi urma destinul întocmai, voi fi unul din luminătorii neamului meu. Voi fi un fericit, dar fericit vei fi și tu, tată mare, în Cer, de calea vieții mele.

Multe din tainele Cerurilor sunt scrise prin cărțile voastre, dar nu destul de clar. Obscuritatea lor a fost voită, căci există o regulă în Cer care trebuie aplicată și pe Pământ: Cu cât este mai înalt un adevăr, cu atât el trebuie ascuns gândurilor celor nepricepuți.

Cei inferiori nu trebuie să-și facă o idee concretă, clară despre Divinitate, tocmai ca să-și urmeze în tihnă evoluția de inferiori. Ei nu trebuie să se conducă după rațiune. Rațiunea aparține duhurilor albe, sentimentul aparține mai

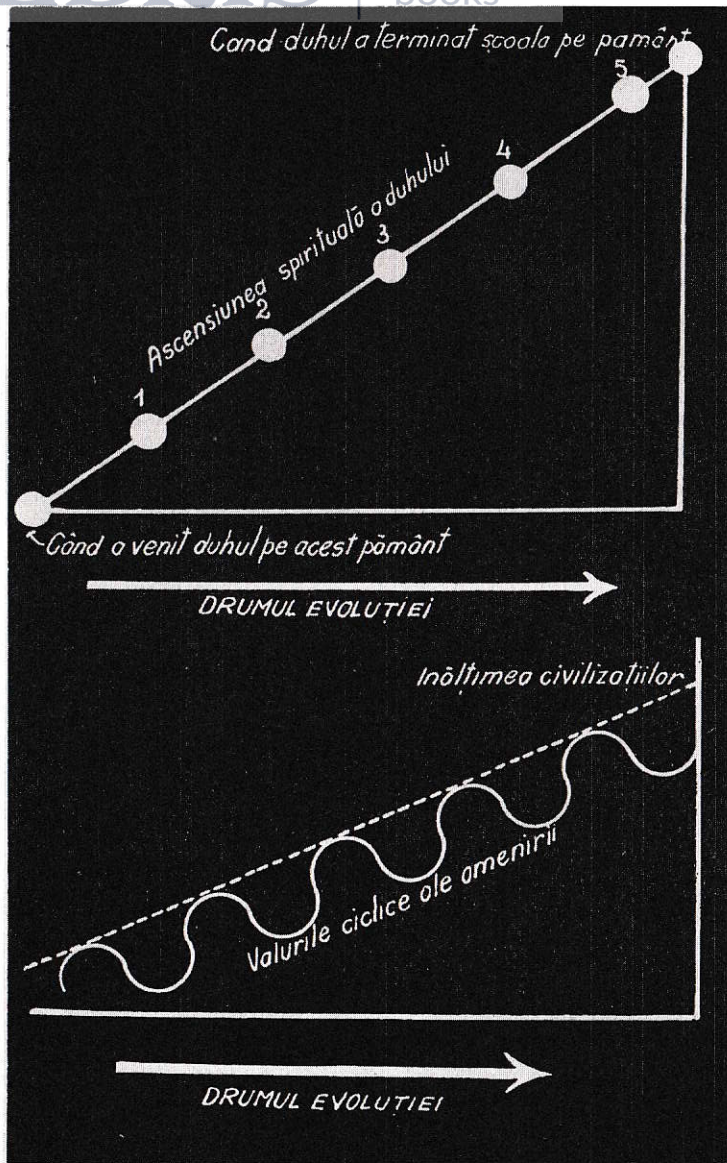
mult duhurilor albastre, iar instinctul este busola duhurilor roșii. Cine se conduce după instinct nu trebuie să știe de tainele Cerului. Cel ce se conduce după sentiment poate afla ceva din ele. Numai cine se conduce după credința luminată de rațiune le poate aprofunda.

Din cauza inferiorității sale, vulgul e dispus să batjocoarească Divinitatea. Dacă i s-au făcut cunoscute taine pe care nu se cădea să le cunoască și insultă Divinitatea, el va face un mare păcat și va suferi, dar pe lângă el va suferi și cel ce i-a revelat acele taine.

Pentru a nu se batjocori cele cerești și pentru a se evita greșeala și rezultatul ei – pedeapsa, în cazul duhurilor roșii se recurge la parabole. Duhurilor albastre, fiind ceva mai avansate, li se vor da sinteze cabalistice. Numai duhurilor albe li se dă ocazia să cunoască tainele Cerurilor, deoarece ele, fiind pe trepte superioare în Ceruri, le vor acorda toată atenția și înțelegerea cuvenită.

Evreilor li s-a spus de mult și le-a intrat adânc în inimă faptul că vorbirea neatentă la adresa Divinității este o blasfemie. Moise le-a făcut cunoscut că pronunțarea incorectă a numelui Celui Sfânt, al Tatălui ceresc, e o gravă profanare și constituie un mare păcat. Ba chiar a hotărât ca acest nume să nu fie pronunțat de poporul evreu, ci numai de marele preot, în fața sfântului Altar.

De aceea îți recomand și ție, frate drag, ca tainele sfinte ce ți-au fost dictate să nu le comunici altora, ca nu cumva să fie negate sau hulite, și ca urmare, în mod indirect, să se aducă o mare ofensă Sfinților între sfinții sferelor create și ale Laboratorului.

CELE TREI CATEGORII DE DUHURI

Cu cât e mai bătrân spiritul, bagajul său de cunoștințe este mai mare, având putința să reveleze mai multe cunoștințe unui pământean.

Orice spirit poate vorbi despre probleme simple: modul cum moare un om, impresiile avute când a sosit în lumea noastră, felul cum își petrece ani și veacuri existența sa în spațiu.

Pentru a nu fi induși în eroare asupra unor probleme mai dificile, *v-am recomandat să cercetați aceeași idee în mai multe cercuri de spiritism*, unde vi se îngăduie și să cereți explicații asupra lor. Dacă răspunsurile date în mai multe locuri sunt identice, concluzia firească este *să le credeți ca fiind adevărate*.

Se înțelege că în fiecare cerc de revelație vor comunica entități diferite. Însă trebuie să știți că duhurile vorbesc când vor, cui vor și cât vor. Ele nu sunt instrumente oarbe, la dispoziția pământenilor. Fiecare cerc își are iubiții săi cerești și fiecare entitate își are felul său de a se exprima și câmpul său de cunoștințe. Rămâne ca judecata voastră să ceară cele comunicate, să aleagă cele ce sentimentul, logica, bunul-simț vă vor dicta că ar putea corespunde Adevărului. În orice caz, să nu lepădați comunicările cerești, ci să căutați să le controlați și în alte cercuri. Fenomenul este asemănător cu ceea ce se întâmplă când te duci într-o vizită și unul dintre musafirii gazdei expune anumite idei ce ți se par noi, necorespunzând analizei, criticii tale. Delicatețea cere să nu le combați, să nu le negi, ci să cauți să te informezi și în altă parte, dacă ele sunt sau nu adevărate.

URDIS | We know

Există noțiuni și acțiuni cunoscute de toată lumea duhurilor. Iată, de exemplu, toată lumea spațială știe că fenomenul nașterii este mai greu de pătruns decât cel al morții. Despre asemenea adevăruri nu mai încap discuții. Însă, de îndată ce se trece într-un domeniu ieșit din comun, subiectul intră în domeniul ipotezelor.

Cu cât un spirit – liber sau întrupat – este mai evoluat, câmpul ipotezelor devine mai restrâns pentru el.

Exemplele lămuresc cel mai bine. Iată două ipoteze: existența Tatălui și a Fiului Său. Pentru omenirea trupească, ambele sunt ipoteze. Pentru mulți dintre noi, numai existența Tatălui este o ipoteză, pentru că nu e lângă noi ca să-L vedem. Dar existența Fiului nu mai este o ipoteză, pentru că El a fost printre noi și l-au văzut toate duhurile la vremea când a părăsit Tronul Său solar și a venit în misiune pe planeta noastră.

Nu se poate spune că duhurile nu au niciun sentiment față de existența Tatălui, pentru că există în noi toți, ca de altfel și în voi, o vagă amintire despre Tatăl nostru, de pe când eram în Sfera divină. Dar ce de ani s-au scurs de atunci! În plus, noi, superiorii Pământului, îi auzim glasul.

Dar acum să intru în subiectul meu de azi. Evreii au trăit și evoluat ca noi, pe o altă planetă. La terminarea ciclului lor pe acea planetă, au fost supuși unui examen pe care nu l-au trecut. Pentru a întări oarecum spiritul lor, au fost readuși în Sfera divină, unde mediul și cuvântul Celor de acolo le-au reamintit de Tatăl și de ordinele Lui, după care – o parte din ei – au fost trimiși pe Pământ, în veacurile îndepărtate au purtat diferite nume, iar acum sunt cunoscuți sub numele de evrei, iudei sau israeliți. În veacuri, evreii au trăit prin diferite țări și în vremurile existenței

marii civilizații egiptene s-au reîntrupat și în Egipt, unii dintre ei fiind chiar preoți egipteni. Îngerii Pământului s-au întrupat și ei în sânul poporului egiptean, ca mari preoți. Unul dintre cei mai străluciți dintre ei a fost Guvernatorul planetei noastre, întrupat sub numele de Moise, care s-a mai întrupat în Egipt, în alte epoci și sub diferite nume: Hermes, Osimandias și altele.

Istoria ne prezintă poporul iudeu ca fiind format din oameni îndărătnici, neștiutori, siliți să muncească sub loviturile biciului, ca robi. Adevărul este că evreii n-au fost mereu robi în Egipt. Ei au venit în grupuri din Orient, au trăit o vreme independenți de egipteni, formând elemente aparte și reîntrupându-se chiar printre conducătorii egipteni. Atâta vreme cât țara Egiptului a fost condusă de preoți, viața socială era cuminte, bogată și armonioasă, evreii au trăit foarte liniștiți în sânul poporului egiptean. Ei aveau dreptul să trăiască unde voiau și să-și exercite orice ocupație. Dar spiritele superioare, care conduceau ca preoți poporul egiptean, au părăsit planeta. Întrupându-se spirite inferioare celor plecate, puterea a căzut în mâna oamenilor profani, a faraonilor neinițiați. Din acel moment, începe silnicia și viața grea a evreilor, evoluția cerând ca poporul evreu să se separe de noile spirite întrupate în poporul egiptean.

Duhurile vin rând pe rând, în grupuri foarte mari, la reîntrupări pe această planetă. În timp ce grupul își face evoluția, sosesc și semigrupele. Grupul este o mare ceată de duhuri venite din alt sistem solar. Semigrupele sunt asocieri de duhuri venite de pe altă planetă a acestui sistem solar.} În afară de aceste două categorii, există în sistemul nostru solar o grupare sosită direct de la Tatăl, din Sfera divină. Ei vin direct pe planeta inferioară a sistemului nostru, deci

niciodată direct pe Pământ. Prin urmare, există un grup de duhuri sosite direct de la Centru – începătorii evoluției planetare în sistemul nostru solar, există grupul de duhuri care evoluează din planetă în planetă și grupul celor veniți din alte sisteme. Selecționarea lor se face de îngerii solari, în numele Guvernatorului solar.

Sosind din alt sistem planetar, noi, albi, am fost repartizați pe Pământ de îngerii solari.

Duhurile albastre trebuie să-și facă școala rând pe rând pe toate planetele acestui sistem solar.

Duhurile roșii își fac școala numai pe anumite planete ale sistemului nostru.

Așadar, trei categorii de duhuri vin să evolueze în acest sistem solar: virginii, planetarii și solarii. Albi sunt de evoluție solară, albaștrii, de evoluție planetară, iar duhurile roșii – de evoluție subplanetară, întrupându-se pe planete tinere.

Evoluția noastră, a duhurilor albe, se face din sistem în sistem. Evoluția albaștrilor se face rând pe rând, prin toate planetele unui sistem, exceptând pe cele ale virginilor, iar duhurile roșii, după ce vor face școala pe anumite planete ale acestui sistem, trebuie să se întoarcă la Centru, de unde vor veni ca albaștri, pentru a-și continua școala planetară. Numai terminând toată gama de planete a unui sistem vor trece și duhurile albastre la Centru, de unde vor trece pe un alt sistem. Noi, albi, după ce vom termina studiile pe această planetă, ne vom duce pe o altă planetă a unui alt sistem planetar. Prin urmare, evoluția noastră, a albilor, se face din planeta unui sistem solar în planeta unui alt sistem solar, iar nu din planetă în planetă, în cadrul aceluiași sistem solar.

Îngerii planetari conduc lumile întrupate pe fiecare planetă. Ei evoluează din planetă în planetă, ca oricare duh planetar.

Grupuri mari de duhuri albe au sosit pe această planetă. Înainte de nașterea lui Moise, o mare parte din ei a părăsit acest sistem solar. Înainte de plecarea lor, poporul evreu a ajuns să se confunde cu cel egiptean. La o vreme, aceste duhuri albe se concentraseră, reîntrupându-se în țara Egiptului. Cât timp au durat întrupările lor în Egipt, evreii trăiau fericiți și se întreceau cu egiptenii în credință și știință. După terminarea ciclului șederii lor, acest grup a părăsit planeta noastră, reîntrupându-se duhuri albe începătoare și duhuri albastre, care au preluat conducerea poporului egiptean. Din acest moment, evreii încep să fie înlăturați, boicotați, asupriți, încep amarurile vieții lor.

Tu te-ai întrupat de multe ori în țara Egiptului, atât în timpul primului grup, cât și în ceata celor rămași. Templele de la Theba și Memfis au răsunat de glasul multora dintre voi. Odată întronată domnia faraonilor neinițiați și slăbind conducerea preoților, s-a produs o separare între evrei și egipteni. Atunci s-a hotărât asuprirea evreilor. Primele semne ale tendinței egiptenilor de a subjuga evreii s-au remarcat cu o mie de ani înainte de nașterea lui Moise. Cu cât numărul reîntrupărilor din primul grup, al duhurilor albe evaluate, se împuțina, și evreii se întăreau în credința lor, egiptenii au început să-i persecute până la supunerea la munci grele. Cu mii de ani înaintea acelor evenimente, evreii au fost desconsiderați și de albi primului grup întrupat în țara Egiptului. Dar odată cu trecerea veacurilor, aflând taine de sus, au început să le respecte viața, avutul, credința și treptat i-au făcut amicii lor.